

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/183/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204660
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8516204660.6

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom spotrebiteľskom spore žalobkyne: E. S., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XXX, zastúpená JUDr. Šafranko Igor, advokát, Advokátska kancelária so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 897,89 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 4.4.2017 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 31.10.2013 v článku 8 bod 8.1 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“ je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 31.10.2013, uvedená v článku 8 bod 8.4 v znení „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti úveru je splatná dňom uzavretia tejto zmluvy o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi, podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v článku 2 žiadosti/ zmluvy.“ je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že výšku trov určí súd po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 53,87 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 20.12.2016 žiadala zaviazat' žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia v sume 897,89 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že ide o revolvingový úver č. XXXXXXXXXXX z 31.10.2013, na základe žiadosti jej bola schválená čiastka úveru 1 500 eur, za 42 mesiacov so splátkou 80,37 eur mala žalovanému vrátiť 3 375,54 eur, zmluvná odmena 1 875,54 eur. Podľa žalobkyne je zmluva v rozpore s § 37 ods. 1 Obč. zák. pre jej nezrozumiteľnosť a neúčinnosť. Ďalej poukázala, že zmluva musí obsahovať podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí aj: adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§9 ods. 2 písm. f/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§9 ods. 2 písm. k/), v opačnom prípade sa úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva uvedené náležitosti neobsahuje. Taktiež poukázala na výšku ročnej úrokovej sadzby 70,01 %, ktorá je takmer šesťnásobne vyššia ako priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v októbri 2013 v o výške 12,96 %. Žalovaný jej na základe zmluvy poskytol len sumu 1 284,25 eur, napriek tomu, že jej bol schválený úver v sume 1 500 eur, splatila 2 182,14 eur, preto žiada vydať bezdôvodné obohatenie v sume 897,89 eur. Ďalej poukázal na rozhodnutia súdov v obdobnej veci. K žalobe pripojila listinné dôkazy: žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, Zmluvné dojednania, úrokové miery, odpoveď, rozsudky.

2. Podaním doručeným súdu dňa 27.2.2017 žalobkyňa rozšírila žalobný návrh o vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a to v článku 8, bod 8.1. a v článku 8, bod 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 31.10.2013.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.4.2017 v prvom rade namietal miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu. Ďalej sa obsiahne vyjadril k jednotlivým obsahovým náležitostiam, ktoré podľa žalobkyne v zmluve o revolvingovom úvere chýbajú s tvrdením, že pokiaľ tieto náležitosti nie sú obsiahnuté priamo v zmluve sú obsiahnuté v Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré je súčasťou zmluvy ako takej, k čomu došiel aj KS Prešov v rozhodnutí 13Co/111/2014, resp. v Zmluvných dojednaniach. K napadanej výške úrokovej sadzby úveru poukázal na ustanovenie § 56 ods. 6 Obč. zák. upravujúceho odplatu, ktorá podľa ustanovenia platného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, ktorá bola 46,06 %, dohodnutá odplata podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Ďalej sa žalovaný zaoberal argumentáciou v oblasti rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15. Súčasne vzniesol námietku premlčania. Žalovaný k vyjadreniu doložil listinné dôkazy: súhrnné informácie, zmluvu o revolvingovom úvere, Zmluvné dojednania, oznámenie veriteľa.

4. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného nereagovala.

5. Pojednávania sa žalovaný a jeho právny zástupca nezúčastnili, svoju neúčasť ospravedlnili, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní na podanej žalobe trval, k námietke miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu poukázal na znenie § 19 písm. d/ C.s.p., spor medzi stranami sporu je spotrebiteľský na základe čoho je daná miestna príslušnosť podľa bydliska žalobkyne, k námietke premlčania uviedol, že táto je nedôvodná nakoľko subjektívna lehota žalobkyne neuplynula a objektívna lehota, keďže žalovaný je podnikateľ a má postupovať s odbornou starostlivosťou, keďže tak nekoná, dokonca vedome, dopúšťa sa úmyselného protiprávneho konania čo zakladá 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Žalobkyňa na ozrejmenie uviedla, že obsah zmluvy ovplyvniť nemohla, za jej prítomností zástupkyňa žalovaného vyplnila formulár úverovej zmluvy, peniaze jej boli zaslané na účet, avšak v nižšej sume, ako mala schválený úver, s odôvodnením, že jej bude zrazený manipulačný poplatok, úver splácala tak, že peniaze nosila priamo na pobočku žalovaného, splatila 2 182,14 eur,

zhruba po polroku ako úver splatila, začali jej chodiť sms správy, že sa blíži termín splátky, následne sa spojila so zástupkyňou žalovaného, ktorá ju upokojila, že sa to deje viacerým klientom, na telefónnom čísle odkiaľ jej chodili sms správy jej povedali, že peniaze si asi nechala pani s ktorou za žalovaného jednala.

Súd vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov doložených stranami sporu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

7. Strany sporu uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, žalobkyňa ju podpísala dňa 30.10.2013 žalovaný dňa 31.10.2013, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 1 500 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver 42 mesačnými splátkami, po 80,37 eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník splatiť 3 375,54 eur, RPMN na úver 69,72 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, priemernou RPMN na úver 46,06 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 790,84, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musí dlžník splatiť 1 928,88 eur, predpokladanou RPMN úver po poskytnutí revolvingu 63,32 eur, ročnou úrokovou sadzbou 76,21 %. Medzi žiadosťou a schválením úveru je rozdiel v údajoch v RPMN žiadosť 70,01 % schválenie 69,72 %. Z obsahu revolvingovej zmluvy nevyplýva adresa predajcu na ktorej môže uplatniť spotrebiteľ reklamáciu alebo sťažnosť, dátum splatnosti mesačnej splátky, konečná splatnosť úveru ani rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalobkyne verifikované, rovnako žalobkyňou nie je podpísané oznámenie o schválení úveru. Podľa žalobkyňou doloženého listinného dôkazu, priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v októbri 2013 bola úroková miera úverov s fixáciou od 1-5 rokov pre spotrebiteľské a ostatné úvery 12,96 % p.a. (čl. 7 spisu). Podľa žalobcom predloženého listinného dôkazu (čl. 57 spisu) RPMN pri spotrebiteľských úveroch bola 46,06 %, pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov.

8. Ako vyplýva z predložených listinných dôkazov žalobkyni bola poskytnutá čiastka v celkovej výške 1 500 eur, avšak skutočne jej bola vyplatená suma 1 284,25 eur (výpis z účtu čl. 72 spisu). Z listu žalovaného - odpoveď na žiadosť z 3.8.2016 vyplýva, že žalobkyňa v období od 13.12.2013 do 2.2.2016 poukázala žalovanému spolu sumu 2 182,14 eur.

Právne posúdenie vecí:

9. Podľa § 19 písm. d) C.s.p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

10. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

15. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Obč. zák., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická

osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

23. Podľa článku 153 ods. 4 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom prijme opatrenia uvedené v odseku 3 písm. b).

24. Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

25. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (31.10.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

32. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

35. Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

36. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

38. Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák. najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. Podľa § 559 ods. 1 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

40. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

41. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'účinenie súd aj bez

návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

44. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vzhľadom na ustálený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd právne uzatvára:

45. Predmetom konania je nárok žalobkyne na plnenie t.j. na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 897,889 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou žalobkyni zo strany žalovaného, t.j. sumu 1 284,25 eur a sumou, ktorú žalobkyňa zaplatil žalovanému, to je suma 2 182,14 eur.

K otázke miestnej príslušností tunajšieho súdu.

46. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku miestnej nepríslušností tunajšieho súdu s odôvodnením, že vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom, pričom poukázal na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 9Co/516/2015 z 29.10.2015. Okresný súd v Starej Ľubovni má za to, že v zmysle § 19 písm. d) C.s.p. je daná jeho miestna príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie tohto sporu, ako súdu v obvode ktorého má adresu trvalého bydliska spotrebiteľka - žalobkyňa. Súd má za to, že predmetný spor má spotrebiteľský charakter, aj keď ide o vzťah bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa žiada vydať bezdôvodné obohatenia, ktoré vzniklo na základe záväzkového vzťahu medzi stranami sporu a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Predmetnú zmluvu žalobkyňa uzatvorila ako fyzická osoba - nepodnikateľ, kým žalovaný ju uzatvoril ako obchodná spoločnosť (nebankový subjekt), pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Predmetná úverová zmluva má preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľský charakter. Na základe uvedeného je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu. Citované rozhodnutie KS Žilina je ojedinelé, nie je dôvod aby táto sporová vec, ktorá má bezpochyby spotrebiteľský charakter, aj keď žalobkyňa ako spotrebiteľka žiada vydať bezdôvodné obohatenie, bola posudzovaná z hľadiska miestnej príslušností ináč, ako množstvo iných vecí prejednávaných a rozhodovaných tunajším súdom, konkrétne aj proti totožnému žalovanému.

K otázke obsahových náležitostí zmluvy.

47. Tak ako bolo vyššie konštatované, zmluva o revolvingovom úvere má spotrebiteľský charakter. Úverová zmluva je ako typ upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalobkyňa v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Predmetný záväzkovo-právny vzťah je založený spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (citované ustanovenia § 52 a násl.) Ide o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalobkyne vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo.

48. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov. K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

49. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje o adrese predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§9 ods. 2 písm. c/), o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej

splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), ako aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

50. Z obsahu zmluvy nevyplýva adresa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§9 ods. 2 písm. c/), v zmluve je len sídlo žalovaného ako aj meno, priezvisko, obchodný názov a sídlo/miesto podnikania VFA. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla žalobcu v záhlaví zmluvy v rámci jeho ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z obchodného registra len umožňujú identifikovať žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovanej. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade tohto nebankového subjektu pôsobiaceho na území celého Slovenska prostredníctvom pobočiek, respektíve obchodných miest, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená prostredníctvom niektorej z nich v mieste čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. Ani samotná zmluva o úvere zo dňa 31.10.2013 nebola uzatvorená v sídle žalobcu, ale v Starej Ľubovni. S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a/ spájal sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

51. Ďalej v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (42) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru. Dátum prvej splátky nie je uvedený, taktiež nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru. Zo zmluvy nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok. Nenachádza sa v nej tiež splátkový kalendár, ktorým by sa mala riadiť žalobkyňa pri riadnom a včasnom splácaní úveru. Taktiež spotrebiteľ nemá vedomosť o tom kedy presne je termín konečnej splatnosti.

52. Rovnako v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná splátka istiny, úroku a iných poplatkov. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, čo bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov ako aj termín ich splatnosti. Prejednávaná zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky. Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejmé takéto rozloženie splátok nebol súčasťou úverovej zmluvy, v úverovej zmluve ani v zmluvných podmienkach nie je uvedené, že by splátkový kalendár bol žalobkyňi odovzdaný najneskôr pri podpísaní zmluvy. Keďže v zmluve nie je náležite určené, v akej časti má byť započítaná splátka na istinu, v akej časti na úrok z istiny, alebo poplatku, spotrebiteľ by nemal vedomosť v akej časti má zaplatenú istinu (v akej časti ju veriteľ započítal na zaplatenie istiny) a v akej časti ostatné poplatky.

53. Všetky uvedené údaje majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru. Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá (§ 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona).

54. Obdobný právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove napr. v rozhodnutí 20Co/96/2016 z 28.3.2017, alebo rozhodnutia KS Prešov 11 Co/27/2017, 11 Co/28/2017 zo dňa 5.10.2017, KS Prešov sp. zn. 3Co/80/2016 z 4.10.2016, 20Co/96/2016 z 28.3.2017, 2Co/173/2016 z 28.6.2017.

55. K tvrdeniu žalovaného, že uvedené údaje (termíny splatnosti splátok, termín splatností prvej splátky a termín konečnej splatnosti úveru) sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru alebo v Zmluvných dojednaniach a že dané oznámenie či Zmluvné dojednania tvoria súčasť Zmluvy, pričom k takémuto záveru dospel KS Prešov v rozsudku 13 Co/111/2014 súd uvádza, že ide o ojedinelé rozhodnutie, ktoré bolo množstvom iných rozhodnutí prekonané. Z ustanovení § 46 ods. 1 Obč. zák. a 40 ods. 3 Obč. zák. vyplýva, že do úverovej zmluvy možno pojať len tie listiny, ktoré sú

zmluvnými stranami podpísané. Takýto právny názor bol vyslovený napr. rozsudkami KS Košice sp. zn. 2Co/56/2014 z 2.7.2015 či 6Co/764/2014 z 28.4.2015. Právny názor vyslovený KS Prešov v rozsudku sp. zn. 13Co/111/2014 bol prekonaný vo vzťahu k totožnému žalovanému množstvom iných rozhodnutí KS Prešov, najnovšie napr. v rozsudku sp. zn. 11 Co/27/2017, 11 Co/28/2017 zo dňa 5.10.2017, alebo rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/80/2016 z 4.10.2016, 20Co/96/2016 z 28.3.2017, alebo 2Co/173/2016 z 28.6.2017, nie je dôvod aby sa tunajší súd odkláňal od právneho názoru vysloveného týmito rozhodnutiami, s nimi sa plne stotožnil. Súdu nedá neuviesť, že k verifikácii Zmluvných dojednaní žalobkyňou nedošlo tým že žalovaný sa snažil podsunúť súdu zmluvu do stredy ktorej zapracoval - prefotil Zmluvné dojednania. Súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, čoho dôkazom je aj zmluva predložená žalobkyňou, že zmluvy žalobcu v uvedenom období pozostávali z jednej listiny, nie z dvoch, ako predložil súdu.

56. K rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15 súd uvádza, že tento má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je väčším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únijového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecne záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a nestransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Žalobkyňa ako spotrebiteľka nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky a poplatky len na základe ustanovení smernice č. 2008/48 bez toho, aby v tomto smere nebola vykonaná náprava vo vnútroštátnom práve, ktorá doposiaľ nenastala. Žalobkyňu nemožno postihovať za to, že v dôsledku nesprávnej transpozície smernice úver ňou získaný sa v zmysle v súčasnosti platnej a účinnej vnútroštátnej právnej úpravy považuje za bezúročný a bez poplatkov (viď rozsudok KS Prešov 7Co/28/2017 z 26.9.2017).

57. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepristúpila k preukázaniu požadovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd má za to, že vznesená námietka premlčania je bezdôvodná, keďže žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 20.12.2016. Z preloženej odpovedi na žiadosť, ktorú vystavil sám žalovaný dňa 3.8.2016 vyplýva, že žalovaný sa začal na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať až zaplatením splátky dňa 2.3.2015. Ak tento deň zoberieme ako začiatok plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty, keďže žaloba ako bolo vyššie uvedené bola podaná na súde dňa 20.12.2016, žaloba bola podaná v rámci plynutia oboch premlčacích lehôt.

58. Keďže absencia už len jedného z vyššie uvedeného údaju spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, súd konštatoval absenciu prinajmenšom troch údajov, preto úver poskytnutý žalobkyni považuje za bezúročný a bez poplatkov a z uvedeného dôvodu sa otázkou primeranosti odplaty nezaoberal. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, teda žalobkyňa bola povinná žalovanému vrátiť iba sumu, ktorú skutočne obdržala, ak žalovaný prijal plnenie vo vyššej sume ako poskytol žalobkyni na jej úkor sa bezdôvodne obohatil.

59. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni sumu 1 284,25 eur, pričom od žalobkyni prijal plnenie v celkovej sume 2 182,14 eur, plnenie nad sumu 1 284,25 eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák. plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. povinný žalobkyni vydať. Na základe uvedených skutočností súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, zaviazal žalovaného vrátiť žalobkyni ňou požadovaný rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou zaplatenou t.j. sumu 897,89 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

60. Žalobkyňa žiadala priznať aj úroky z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia v sadzbe 5 % ročne z uplatnenej istiny.

61. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa ustanovenia § 563 Obč. zák. je vznik omeškania v spojení s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzko-právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní deň nasledujúci po dni, kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Pokiaľ ním nebol dlžník vyzvaný k plneniu skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje doručenie žaloby. Omeškanie začína v prvý deň po tom, čo bola žaloba žalovanému doručená. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 3.4.2017, nasledujúcim dňom, t.j. 4.4.2017 sa žalovaný dostal do omeškania a od tohto dňa je povinný platiť žalobkyni úroky z omeškania. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 4.4.2017 bola 0,00 % úrok z omeškania v sadzbe 5 %. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobkyni úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne od 4.4.2017 do zaplatenia z priznanej sumy t.j. 897,89 eur.

K otázke neprijateľných podmienok.

62. Ako bolo už vyššie konštatované predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľkou, pri spotrebiteľskom vzťahu, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy.

63. Súd má za to, že zmluvné podmienky uvedené v článku 8, bod 8.1. a bod 8.4. nemôžu požívať právu ochranu a ako také ich súd vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. Tieto zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky neboli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj daný prípad.

64. Súd má za to, že tieto podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto sú tieto dojednania absolútne neplatné podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy.

65. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách zakotvený v ustanovení § 53 ods. 4 Obč. zák. je len demonštratívny, teda v tomto ustanovení zákonodarca vymedzil len príklady podmienok predstavujúcich najkriekľavejšie porušenie rovnováhy vo vzťahu majúcom sa inak vyznačovať vyváženosťou práv a povinností zmluvných strán. Hoci z pomerne obsiahleho výpočtu, navyše postupom času i dopĺňaného, možno nepochybne vybadať úmysel zákonodarcu včleniť do textu zákona podľa možnosti všetky mu známe a teda najtypickejšie prípady dojednania na ujmu spotrebiteľa, tento obrazne neoponechať nič na náhodu a čo najviac zúžiť pomyselný manévrovací priestor nielen osobám profitujúcim z neprijateľných podmienok, ale tiež súdom (tým pri interpretácii a aplikácii tzv. pozitívneho práva), po celú dobu existencie úpravy normami spotrebiteľského práva v širšom slova

zmysle na vnútroštátnej úrovni je patrným tiež uvedomovanie si nemožnosti reagovania priamo zákonom na všetky do úvahy prichádzajúce situácie a takto i nutnosť poskytnutia možnosti práve súdom, aby existujúcu právnu úpravu dotvorili výkladom.

66. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

67. Pokiaľ ide o odplatu za možnosť požiadať o odklad splátok, aj keby bol po tom takýto odklad splátok nárokovateľný, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na základe tohto dojednanja je možné, že spotrebiteľ nikdy o odklad splátok nepožiada a následkom takého dojednanja bude len to, že mu bude vyplatená nižšia suma úveru akú si dojednal. Jej všeobecná formulácia umožňuje vyžadovať zaplatenie odplaty za ňu aj v situáciách, keď spotrebiteľ v budúcnosti nebude mať záujem o túto službu.

68. Uvedené zmluvné podmienky boli už slovenskými súdmi vyhlásené za neplatné napr. Okresným súdom Prešov sp. zn. 10C/326/2014 zo dňa 10.1.2017 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 3Co/40/2017 z 4.5.2017 alebo Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 4C/101/2014 zo dňa 24.5.2016 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 19Co/209/2016 z 11.4.2017.

69. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 298 ods. 2 C.s.p. výslovne uviedol do výroku rozsudku znenie zmluvných podmienok, ktoré vyhlásil za neprijateľné z dôvodu ich neurčitosti ako aj z dôvodu, že vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu v skutočnosti po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti iba záujmom dodávateľa.

70. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

73. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % od neúspešného žalovaného. Výšku trov konania určí po právoplatnosti veci samej vyšší súdny úradník tunajšieho súdu samostatným uznesením.

Súdny poplatok.

75. V zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva, alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

76. S poukazom na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní oslobodená od zaplatenia poplatku a súd jej žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel, súd zaviazal na úhradu súdneho poplatku vo výške 53,87 eur podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.